

ved kommer Usikkerheden, derved komme de mange administrative Afgørelser. Men for at faa Sikkerhed i Toldlovens Anvendelse og Behandling er det nødvendigt, at vi faa en Toldlov, der er affattet med de nyere Tidens Erfaringer for Øje, og som paa alle de Punkter, hvor der nu hersker Usikkerhed og den Vilkaarlighed, der altid følger med, at Administrationen maa arbejde med en forældet og utidssvarende Lov, afløses af saa vidt muligt klare og bestemte Regler. Det er to store Fordele, som Industrien, Haandværket og Handelen vinde ved denne Toldlov.

Desuden har den vidtgaende Nedsættelse af Raastoftolden og Hjælpestoftolden, som findes i dette Forslag, den allerstørste Betydning for en Mængde af vore Industriegrene, ikke mindst for dem, som have forstaaet at kæmpe sig op uden Beskyttelse, som have forstaaet at finde deres naturlige Plads her i Landet. Lad mig tage den Industrigruppe, som vel nok tæller det største Antal Arbejdere: Jernindustrigruppen, i det hele Metalindustrien. Det er en Gruppe, som, naar jeg undtager enkelte Omraader, ikke har været stærkt begunstiget af vor Toldlovgivning. Det er en Gruppe, som endog for flere af sine vigtigste Produktioners Vedkommende har maattet arbejde med det, man kalder negativ Toldbeskyttelse, d. v. s. en Toldbeskyttelse, der ikke en Gang er stor nok til at dække Materialtolden. Det har f. Eks. været Tilfældet med vort Jernskibsbyggeri og med flere andre Grene af Metalindustrien. Vort Jernskibsbyggeri har, saaledes som det er udviklet og godtgjort baade af Burmeister & Wains Skibsbyggeri og af Helsingørs Jernskibsværft, arbejdet med en Told paa færdige Skibe af 3 pCt. og med en Materialtold, der, naar Spildet tages i Betragtning, gaar op til 5 pCt. Det vil altsaa sige, at Toldlovgivningen har givet dem en negativ Beskyttelse af over 2 pCt. Alligevel har vort Jernskibsbyggeri kunnet konkurrere med Udlandet, alligevel har det kunnet gøre sig gældende paa det udenlandske Marked, skønt den Toldgodtgørelsespraksis, vi have her i Landet, ikke tager Hensyn til Svindet og derfor har maattet lade en Del af den Fortræd, som den høje Materialtold medfører, gøre sig gældende ogsaa ved Udførslen af Skibe. Alligevel have vi kunnet konkurrere i Udland og i Indland. Hvilket Opsving vil en saadan Virksomhed ikke kunne faa, naar vi som her frigøre Pladejern, Stangjern, Baandjern osv. og nedsætte Tolden paa Træ og snart

sagt alt det, der gaar ind som Raa- og Hjælpestoffer ved Skibsbygningsindustrien!

Noget lignende kan, som sagt, anføres for en Del andre af Industriens Omraader. Lad mig tage Træindustrien. Der have vi hidtil haft en høj Told paa Tømmer og Træ, og vi have for hele Træskæveriindustriens Vedkommende ikke taget Hensyn til Forarbejdningsgraden — i alle Tilfælde have alle simple Forarbejdningsgrader maattet bære den samme Told som Raastofferne —, og der har her for en stor Del maattet arbejdes med indført Materiale, fordi vort danske Træ i mange Anvendelser ikke kan bruges. Nu bliver Raastoftolden nedsat, og vi faa en Told, afpasset efter Forarbejdningsgraden, saa at der ved Tolden tages Hensyn til det Arbejde, der er lagt i Produktionen, og der tages Hensyn til Svindet. Det er overordentlige store Fordele fremfor det bestaaende for en stor Del af disse Industrier. Lad mig nævne f. Eks. Fabrikationen af Gummivarer: Luftpuder, Buffer, Rør, Gummihjul og disse mange forskellige Grene, som Gummiindustrien har. Der have vi haft den samme Told paa Raastoffet og paa det færdige Produkt, nemlig 5 Skilling Pundet. Nu lette vi ligesom ved Jernindustrien og ligesom ved Træindustrien Tolden paa det færdige Produkt til Bedste for Forbrugerne, samtidig med, at vi gøre Forholdet for denne Industri bedre, idet vi befri den for at maatte svare Told af det, der gaar til Spilde under Fabrikationen, hvilket ikke er saa lidt i Gummiindustrien.

Jeg kunde forøge disse Eksempler med mange flere, men sikkert er det, at Indtægtssiden for Industri og Haandværk ved denne Toldlov ikke er ringe. Ogsaa naar vi se hen til den store Befolkning, hvis Tarv i al Almindelighed som Forbrugere vi ere skyldige at varetage ved en Toldreform som denne — det ville dog alle mene —, uden Hensyn til, om de have det ene eller det andet Erhverv, viser det sig, at Befolkningen nok skal mærke denne Toldlov. Arbejderkonen, som gaar hen og køber sin Fjerding Kaffe eller en Flaske Petroleum eller et Pund Ris, vil mærke den indtraadte Forskel. Det er en af Lysiderne ved denne Reform, at der i Finansministerens Forslag særlig er taget Hensyn til det faktiske Forbrug i de brede Lag. Der er taget mindre Hensyn til det Forbrug, som er ved at udvikle sig, men denne efter min Mening uheldige Egenskab ved Forslaget er delvis bleven rettet ved Ændringsforslagene. Den store Lysside derved er, at